

Асєница – Тв., СИ 4, рекичка, ляв приток на *Студената вода*. Според ГХХ от ЛИ *Асен*.

Асєнова крєпост – Сл., СЗ 5,5. Останки от старо укрепление.

Асєновец – 1.Сл., СЗ 5,5, място на селище, разсипано по време на кърджалийските размирици от края на XVIII и нач. на XIX в., неизвестно по осм. източници, носещо това име според предание; сега язовир на р. Асєновска; 2. ВЪГ. ЮИ.

Асєновска рекà – Сл., СЗ, Ю 0,2, през града, ляв приток на р. Тунджа. Други имена: *Курұча*, *Арсєновска рекà*, *Голємия курұч*.

Асєновски боàз – Сл., СЗ 2, пролом по р. *Асєновска*. Други имена: *Асєновско дефилє*, *Менекшиє боà*.

Асєновско дефилє – Сл. СЗ 2, от фр. *defile* ‘тесен и дълбок планински проход, пролом, клисура’. Друго име: *Асєновски боàз*.

Аслàн – в местната топонимия лъв, от общотюркски *aslan* (Севортян 1974: 177). Възможно да е от ЛИ *Аслан*, *Арслан*.

Аслàн бюк, бюкюнйà – Нов., ЮЗ 2, ливада край Бєленска рекà, тур. *bükük* ‘свит, извит’. Вер. от наподобяващ вид на свит лъв или от ЛИ *Аслан*.

Аслàн чайр – 1. Бин., ЮЗ 2,5, равно пасище; 2. Нов., ЮЗ, вер. голяма „лъвска” поляна (ГХХ); 3. Стр., З 3,5, ливади; 4. Б., З 3, мочурливо (ВИП).

Асмалъка – Бин., ЮЗ 2,5, от тур. *asma* ‘лозница’.

Асфàлтовата база – Стр., СЗ 1,6, съоръжение за изготвяне и разпределение на асфалт за настилане на пътища.

Атàн азмàк – Сб., от рум. вл., неуст.

Атанàсовска воденйца – Зап., Ю, до селото.

Атанàс тепє – Ор., З 1,5, ниви, от ЛИ *Атанас*.

Àтаната – Сот., ЮЗ 0,8, възвишение, върху което е имало култова сграда, вероятно църква. Според повечето автори името се свързва с Малка Света гора Сливенска, по аналогия със Света гора на *Атон* (Ковачев, Русев 2001).

Атинàра – Тв., СИ 7, връх, край който е минавал път.

Атламà – 1.Г., СЗ 4,5, ниви в подножието на планински връх; 2. Сел., СИ 2, наклонено; 3. Г.Ч., С, планинска поляна, оградена от гора. От тур. *atlama* ‘скачане’. Място, където се обяздват конете, при което те скачат.

Атлàрската могйла – Ор., ЮЗ 1,5, могила при границата на землището на залятото от яз. „Жребчево” с. *Атлари* (Жребчево).

Атлàрски път – Зап., ЮИ, стар път за с. Жребчево (Атлари).

Атлà чайр – Стр., ниви, овощни градини, от тур. из. *atlı çayır* ‘конска ливада’.

Атлййска корйя – Кр., И 2,5, някогашна голяма гора; по-голямата част от нея е изкоренена и е обработваема земя, от тур. из. *atlı koru* ‘конска гора’, гора, в която пасат конете.

Атлòски път – 1. Ст. с. ЮЗ; 2. Зл. в., ЮЗ, стари пътища към с. Коньово (*Атлоолу*).